

Rapport

Rapport over een klacht over de Immigratie- en Naturalisatiedienst IND.

Datum: 28 februari 2013

Rapportnummer: 2013/017

Klacht

Verzoeker heeft ten behoeve van zijn destijds 90-jarige schoonmoeder wonende in Wit Rusland (Belarus) een mvv-advies voor de periode van zes maanden aangevraagd.

Hij klaagt over de wijze waarop de minister het afwijzende advies heeft gemotiveerd.

Feiten

Verzoeker is getrouwd met een vrouw wier destijds 90-jarige moeder in Wit Rusland woont. Hij wil zijn schoonmoeder graag over laten komen naar Nederland, maar daarvoor is een vergunning, een machtiging voorlopig verblijf (een mvv) vereist. De moeder moet die vanuit Wit Rusland bij de Nederlandse autoriteiten aanvragen. Voor die vergunningverlening brengt de Visadienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken die ondergebracht is bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst IND advies uit. Verzoeker heeft voor zijn schoonmoeder meerdere malen bij de IND een mvv-advies gevraagd voor een verblijf van zes maanden in Nederland. Ook de dochter van verzoeker heeft dat gedaan. Het advies van de Visadienst valt steeds negatief uit. Daarom is de mvv-aanvraag van zijn schoonmoeder kansloos, want die wordt op basis van een negatief advies geweigerd.

Concrete aanleiding voor verzoekers klacht betreft het laatste negatieve advies van de Visadienst van 28 september 2010, omdat niet aan alle voorwaarden zou zijn voldaan. In het bijzonder is volgens de Visadienst niet voldaan aan de eis dat – in dit geval de schoonmoeder – dient te beschikken over middelen (bij voorbeeld een reisbiljet) voor de terugreis. Volgens de Visadienst wordt door de moeder een verblijf van langer dan zes maanden beoogd en daarom is terugkeer redelijkerwijs niet gewaarborgd. Er is volgens de Visadienst geen retourticket overgelegd en ook is niet uit andere stukken gebleken dat de moeder na afloop van zes maanden zal terugkeren naar Wit Rusland. Uit de voorgeschiedenis van de aanvraag is gebleken dat verzoeker een verblijf beoogt van langer dan zes maanden. Hij heeft eerder in 2009 en 2010 een mvv-advies aangevraagd voor permanent verblijf en daarop is negatief geantwoord. Gelet op het hieruit gebleken voornemen voor permanente vestiging van de moeder in Nederland is terugkeer niet gewaarborgd.

De Visadienst voegt aan het negatieve advies toe dat de weigering voor verblijf van de moeder geen schending inhoudt van eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het Europese Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

De kern van de klacht

Verzoekers klacht is van 20 juni 2011 en volgt op een klacht bij de IND zelf van 31 mei 2011 die ongegrond werd verklaard. Verzoeker vindt het niet alleen onjuist dat de IND

vanuit zijn machtspositie elke vorm van communicatie negeert, maar schaamt zich ervoor Nederlander te zijn, terwijl de Nederlandse overheid op kille en onpersoonlijke wijze een vrouw van 90 alleen en onverzorgd achter wil laten blijven in haar land van herkomst. De IND heeft volgens verzoeker geen onderzoek naar de omstandigheden gedaan.

Aanvullende vragen

Naar aanleiding van de klacht heeft de Nationale ombudsman drie aanvullende vragen aan de IND gesteld waarop de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel op 9 maart 2011 heeft geantwoord.

In artikel 1.1.2 Vreemdelingencirculaire 2000 staat vermeld:

"Indien de referent bij het indienen van het verzoek om advies niet alle gevraagde gegevens en bescheiden heeft overgelegd, wordt hem éénmaal een hersteltermijn van twee weken verleend."

Waarom is verzoeker niet een hersteltermijn verleend?

Het is wettelijk niet vastgesteld dat bij het indienen van een verzoek een retourticket overgelegd dient te worden. Verzoeker stelt zijn schoonmoeder met de auto te halen en terug te zullen brengen, zoals hij al eerder heeft gedaan.

Waarom is verzoeker het niet hebben van een retourticket tegengeworpen?

In de beschikking van 28 september 2011 op pagina 3 staat geschreven:

"Het nu niet toestaan van tijdelijk verblijf betekent niet dat een bezoek blijvend onmogelijk zal zijn omdat alsnog aan de voorwaarden kan worden voldaan.

De gegeven afwijzende beslissing sluit dat immers niet uit."

Wat wordt bedoeld met het bovenstaande in het licht van het eerdere oordeel in die beschikking dat terugkeer van betrokkene niet redelijkerwijs is gewaarborgd?

Verzoek om nadere reactie van de IND

Op 15 oktober 2012 is het verslag van bevindingen aan de IND toegezonden. Gelet op het meer structurele vraagstuk dat in deze zaak aan de orde is, is gelijktijdig aan de IND gevraagd te reageren op het concept oordeel. Op 7 november heeft de IND laten weten dat zij nader overleg over deze zaak op prijs stelt. Dat overleg heeft –telefonisch– plaatsgevonden op 4 februari 2013. De inhoud van dit overleg is in de Visie van de IND opgenomen. Er is telefonisch contact geweest met verzoeker op 22 februari 2013.

Visies

Wat is de visie van de IND?

Het antwoord van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel – namens de IND – komt hoofdzakelijk neer op de volgende punten. (Het volledige antwoord van de minister is als bijlage 1 aan dit rapport toegevoegd).

De minister betreurt het dat verzoeker problemen heeft ondervonden als gevolg van het negatieve mvv-advies.

Bij een onvolledige aanvraag wordt in principe een negatief advies uitgebracht. Gelegenheid voor herstel van het verzuim wordt alleen gegeven als een stuk ontbreekt dat nog aangeleverd kan worden. Paragraaf B1.1.1.2 van de Vreemdelingecirculaire is daarom op dit punt niet langer juist en zal daarom bij een volgende aanpassing worden gewijzigd.

In dit geval was verzoeker geen gelegenheid voor herstel verzuim gegeven, omdat een essentieel bewijsstuk met betrekking tot de beschikbare middelen (bij voorbeeld een retourticket) ontbrak. Bovendien bleek uit de voorgeschiedenis dat er redelijke vermoedens bestonden dat er vestigingsgevaar was. Eerder had verzoeker om een advies gevraagd voor de definitieve overkomst van de moeder. Dit vermoeden wordt onderstreept doordat verzoeker in zijn klachtbrief stelt dat hij de laatste jaren van haar leven voor zijn schoonmoeder wil zorgen.

In het advies is volgens de minister niet tegengeworpen dat er geen retourticket was, maar het ontbreken van middelen voor de terugreis, bij voorbeeld in de vorm van een retourticket.

Als verzoeker documenten overlegt waaruit een sterke binding met het land van herkomst van de moeder blijkt, dan kan verzoeker volgens de minister aantonen dat terugkeer aannemelijk is.

De IND liet op 4 februari in het telefonisch overleg weten van mening te zijn dat het niet de bedoeling is dat een klachtprocedure wordt gebruikt als een soort bezwaar in de advieszaken. Daarvoor bestaat er een aanvraagprocedure met bezwaar en beroep. De klachtbehandeling zou alleen kennelijke misslagen mogen betreffen. In dit geval is geen sprake van zo'n kennelijke misslag. Verder meldt de IND dat de termijn voor een visum voor familiebezoek is teruggebracht van zes naar drie maanden per 1 oktober 2012.

Wat is de visie van verzoeker?

Verzoeker stelt in zijn reactie van 18 april 2012 hoofdzakelijk dat het onlogisch is om een retourticket negen maanden voor vertrek te eisen. (Zijn volledige reactie is als bijlage 2 aan dit rapport toegevoegd). De aanvraag duurt immers drie maanden en de vergunning is voor zes maanden. Volgens de spoorwegen wordt op die termijn geen retourticket verkocht.

Verzoeker voelt zich als een verdachte neergezet die illegalen onderdak verleent.

Er wordt door de IND volgens verzoeker een muur opgetrokken zodat zijn schoonmoeder niet met een toeristenvisum naar Nederland kan komen, omdat op geen enkele wijze met documenten aangetoond kan worden dat zij een sterke binding met haar land van herkomst heeft. Zijn schoonmoeder woont alleen in Wit Rusland en haar familie woont in Nederland. Zij heeft daar een flat en een aangekocht graf waarin zij ter ruste wordt gelegd als zij komt te overlijden.

De IND zoekt niet naar mogelijkheden maar naar belemmeringen om de schoonmoeder op familiebezoek te laten komen. Dat is een schending van het recht op familieleven. Bovendien vormen haar leeftijd en hulpbehoefte een klemmende reden van humanitaire aard.

Overigens vindt verzoeker de maximale termijn van drie maanden voor een familiebezoek in de wintermaanden te kort, zodat het er naar uit ziet dat verzoekers echtgenote gedurende de winter bij haar moeder in Wit-Rusland gaat wonen.

Beoordeling

Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat grondrechten van burgers worden gerespecteerd. Een ieder heeft het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven als onder andere bedoeld in artikel 8 van het Europese Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Dit recht omvat in de eerste plaats de mogelijkheid om gezamenlijk in gezins- of familieverband te leven. Een afgeleide van dit recht is de mogelijkheid om wanneer de leden van het gezin of de familie op afstand van elkaar wonen en bij voorbeeld niet in hetzelfde land leven om elkaar te bezoeken en zo de gezins- of familieband te onderhouden. Voor het realiseren van dit recht is het essentieel dat de overheid, de Visadienst, transparant is en voldoende duidelijk maakt onder welke voorwaarden het tijdelijke verblijf van een familielid - zoals in dit geval een ouder die ruim 1500 km ver weg woont - binnen de geldende regels mogelijk is.

De stelling van de IND dat een klachtprocedure niet mag worden gebruikt als een soort bezwaar in de advieszaken verwerpt de Nationale ombudsman. Met het behandelen van deze zaak als klacht wordt beoogd het meer structurele probleem van de transparantie van de besluitvorming door de IND in dit soort zaken aan de orde te stellen.

Centraal staat de vraag hoe verzoeker de band met zijn schoonmoeder kan onderhouden in de situatie dat de Visdienst steeds weer een negatief advies geeft voor een verblijfsvergunning. Aanvankelijk wilde verzoeker zijn schoonmoeder definitief over laten komen. Toen daarvoor tot twee maal toe een negatief advies werd afgegeven wilde verzoeker zijn moeder voor maximaal zes maanden van Wit Rusland naar Nederland laten overkomen. De Visdienst stelt vervolgens dat er vestigingsgevaar is, omdat bij verzoeker gelet op de eerdere aanvragen voor permanent verblijf de intentie leeft voor permanente zorg voor de schoonmoeder in zijn gezin in Nederland. Verzoeker stelt – kort samengevat – dat het uit menselijk oogpunt begrijpelijk is dat hij voor zijn hoogbejaarde schoonmoeder wil zorgen, maar dat als permanente verzorging niet mogelijk is, zij toch tijdelijk voor zes maanden zou moeten kunnen verblijven in zijn gezin.

De Nationale ombudsman is van oordeel dat de Visdienst ter eerbiediging van het recht op familie- of gezinsleven niet voldoet aan de eis van transparantie en niet duidelijk maakt onder welke voorwaarden het tijdelijke verblijf van de schoonmoeder binnen de geldende regels mogelijk is. Daarbij speelt een belangrijke rol dat de Visdienst louter schriftelijk met verzoeker communiceert. De aanvraag van een advies voor verblijf wordt zonder verdere navraag afgewezen omdat een retourticket of een andere waarborg voor terugkeer van de moeder ontbreekt. Maar in de kern van de zaak gaat het erom dat de Visdienst de overtuiging heeft dat verzoeker de intentie heeft om zijn schoonmoeder na haar inreis in Nederland te houden. Hoe zou verzoeker dit vermoeden kunnen weerleggen? Pas in deze klachtprocedure blijkt aan de hand van de nadere vragen van de Nationale ombudsman dat bezit van een retourticket of andere middelen voor terugkeer niet voldoende is, omdat er een vestigingsgevaar is. Het op deze wijze tegenwerpen van vestigingsgevaar heeft echter tot gevolg dat het voor verzoeker in feite onmogelijk is om zijn schoonmoeder voor een beperkte periode naar Nederland over te laten komen. Het lijkt er sterk op dat omdat eerst advies is aangevraagd voor permanent verblijf een tweede adviesaanvraag voor tijdelijk verblijf als ongeloofwaardig beoordeeld wordt en wederom leidt tot een negatief advies.

Verzoeker geeft toe dat de banden van zijn schoonmoeder met Wit Rusland mager zijn: ze heeft daar slechts een flat en het recht op een graf op een begraafplaats. Al haar familie woont in Nederland. Deze feitelijke situatie leidt tot een patstelling tussen de Visdienst en verzoeker, die verhindert dat eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) mogelijk is. Ten onrechte heeft de Visdienst geen contact gezocht met verzoeker om te verkennen hoe die patstelling te doorbreken. Om die reden is het behoorlijkheidsvereiste dat grondrechten worden gerespecteerd, in dit geval het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven, geschonden.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Omdat er in de communicatie tussen de Visadienst en verzoeker een patstelling is ontstaan ziet de Nationale ombudsman gelet op het voorgaande aanleiding om een aanbeveling te doen.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst IND is gegrond, wegens schending van het vereiste dat de overheid voldoende transparant is.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de Immigratie- en Naturalisatiedienst IND in overweging om op korte termijn met verzoeker in overleg te treden over een mogelijkheid om zijn schoonmoeder naar Nederland over te laten komen en daarbij te waarborgen dat zij na een termijn van drie maanden terugkeert tenzij daar bijzondere redenen, zoals redenen van humanitaire aard, aan in de weg staan.

de Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Bijlage 1

Bij brief van 27 december 2011 heeft u mij een kopie gestuurd van uw brief van de zelfde datum gericht aan de minister van Buitenlandse Zaken, in zake een klacht over de motivering van een afwijzend advies in een aanvraag van een visum voor maximaal zes maanden.

De bevoegdheid tot de afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf (MVV) ligt bij de minister van Buitenlandse Zaken. Omdat de minister van Buitenlandse zaken een deel van zijn bevoegdheid gemandateerd heeft aan het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst heb ik in overleg met de minister van Buitenlandse Zaken uw brief in behandeling genomen.

U heeft de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoeker heeft ten behoeve van zijn 90-jarige schoonmoeder wonende in Wit Rusland een visum voor verblijf in Nederland voor maximaal zes maanden aangevraagd. Verzoeker klaagt over de wijze waarop de minister het afwijzende advies heeft gemotiveerd.

U vraagt mij aan te geven of ik (onderdelen) van de klacht gegrond acht, en of ik aanleiding zie voor een actie of een algemene maatregel voor de klager of in meer algemene zin.

U heeft mij eveneens gevraagd om een antwoord op de volgende vragen.

1. In artikel 1.1.2. Vreemdelingencirculaire 2000 staat vermeld: "indien de referent bij het indienen van het verzoek om advies niet alle gevraagde gegevens en bescheiden heeft overgelegd, wordt hem één maal een hersteltermijn van twee weken verleend".

Waarom is verzoeker niet een hersteltermijn verleend?

2. Het is wettelijk niet vastgesteld dat bij het indienen van een verzoek een retourticket overgelegd dient te worden. Verzoeker stelt zijn schoonmoeder met de auto te halen en terug te zullen brengen, zoals hij al eerder heeft gedaan.

Waarom is verzoeker het niet hebben van een retourticket tegengeworpen.?

3. In de beschikking van 28 september 2011 op pagina 3 staat geschreven: "Het nu niet toestaan van tijdelijk verblijf betekent niet dat een bezoek blijvend onmogelijk zal zijn omdat alsnog aan de voorwaarden kan worden voldaan. De gegeven afwijzende beslissing sluit dat immers niet uit."

Wat wordt bedoeld met het bovenstaande in het licht van het eerdere oordeel in de beschikking dat terugkeer van betrokkenen niet redelijkerwijs is gewaarborgd.

Alvorens in te gaan op uw vragen wil ik aangeven dat ik het betreurt dat de heer (...) problemen heeft ondervonden als gevolg van het negatieve MVV- advies.

Mijn antwoord op uw bovengenoemde drie vragen luidt als volgt.

1. Bij een onvolledige adviesaanvraag wordt in principe een negatief advies afgegeven. Herstel verzuim wordt alleen geboden als aan de voorwaarden lijkt te zijn voldaan, maar het verzoek incompleet is (er ontbreekt slechts een stuk dat gemakkelijk aangeleverd kan worden). In deze gevallen wordt de referent gebeld en in de gelegenheid gesteld het verzoek te completeren.

De zin genoemd in paragraaf B1.1.1.2 van de Vc is derhalve niet langer accuraat. Deze zin is bij de aanpassing van de Vc kennelijk over het hoofd gezien en zal bij een volgende aanpassing worden gecorrigeerd. Hiertoe zijn al stappen ondernomen.

Ik wijs erop dat, hoewel de tekst in de Vc feitelijk inderdaad onjuist is, de meeste referenten hun informatie over de aanvraagprocedure verkrijgen via informatielijn, formulieren en/of internet. Zowel de aanvraagformulieren als internet bevat de accurate informatie, en de medewerkers van de informatielijn hebben daarover ook de beschikking.

De IND is van oordeel geweest dat er geen hersteltermijn nodig was omdat dit een adviesprocedure betrof en de aanvraag incompleet ingediend was. Er ontbrak een essentieel bewijsstuk met betrekking tot de beschikbare middelen ((bijvoorbeeld een retourticket) waardoor er niet aan de voorwaarden werd voldaan. Tevens bleek uit de voorgeschiedenis dat er redelijke vermoedens bestonden dat in het onderhavig geval sprake is van vestigingsgevaar. Er is namelijk tweemaal eerder verzocht om een definitieve overkomst van mevrouw (...). Het overleggen van bijvoorbeeld een retourticket kan dienen als een extra waarborg voor terugkeer. In deze situatie doet het overleggen van (bijvoorbeeld) een dergelijk retourticket echter niet af aan het oordeel dat er sprake was van vestigingsgevaar.

Deze vermoedens worden onderstreept door het feit dat de heer (...) in de klachtbrief aan de IND stelt dat hij de laatste jaren van het leven van mevrouw (...) voor haar wil zorgen.

2. Op pagina 2 van het negatieve advies is aangegeven dat een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet kan worden verleend onder een beperking verband houdend met familiebezoek aan de vreemdeling wiens terugkeer naar het oordeel van de minister redelijkerwijs is gewaarborgd. In aanvulling op de algemene voorwaarden dient de vreemdeling te beschikken over middelen voor de terugkeer. Dit kan in de vorm van een reisbiljet. In het advies is niet het niet hebben van een retourticket tegengeworpen, maar het ontbreken van middelen voor de terugreis, bijvoorbeeld in de vorm van een retourticket.

3. Tot slot kan ik u meedelen dat het niet vast staat dat door betrokkene nooit kan worden aangetoond dat de terugkeer aannemelijk is. Indien aannemelijk gemaakt is dat mevrouw (...) zal terugkeren, kan alsnog aan de voorwaarden worden voldaan.

Dit kan door middel van het overleggen van documenten die betrekking hebben op het land van herkomst en waaruit een sterke binding met het land van herkomst blijkt.

Gelet op het vorenstaande stel ik mij op het standpunt dat het afwijzende advies juist is gemotiveerd, dat er geen fout is gemaakt bij de totstandkoming van dat advies en dat betrokkene niet in zijn belang is geschaad doordat hem geen hersteltermijn is geboden.

Ik acht de motivering in het afwijzende advies dan ook juist, en daarmee acht ik de klacht van betrokkene ongegrond. Ik verwijs hierbij naar de inhoud van de werkinstructie 2006/10, waarvan de inhoud destijds met u is afgestemd. In deze werkinstructie is opgenomen dat indien bij de beoordeling van de klacht aanstonds blijkt dat er geen fout is gemaakt bij de totstandkoming van het negatieve advies, de klacht als kennelijk ongegrond wordt beoordeeld.

Ik zie dan ook geen aanleiding tot enige actie of maatregel ten aanzien van de heer (...) of in algemene zin.

Bijlage 2

"Ik ben van mening dat een retourticket vragen die 9 maanden voor het vertrek van betrokken onlogisch is. 9 maanden, omdat de aanvraag bij de IND 3 maanden duurt en de aanvraag voor 6 maanden geldt.

Zo'n treinkaart is erg duur en dan moet er nog worden afgewacht of de IND niet een andere reden verzint om de aanvraag af te wijzen.

Overigens ik heb navraag gedaan bij de spoorwegen en is het helemaal niet mogelijk om 9 maanden van tevoren een retourticket te kopen.

Een eis waar niemand dus aan kan voldoen en voor mij een duidelijk voorbeeld van vooringenomenheid de aanvraag af te wijzen.

Ook het neerzetten van mij als verdachte die tegen de wet in illegalen onderdak verleen is niet bewezen, het tegendeel juist en bewezen, en komt neer op smaad.

Ook punt 3 is van de gekke. Wederom heeft de IND een muur opgetrokken zodat mijn schoonmoeder ook niet met een toeristenvisum naar Nederland kan reizen omdat op geen enkele wijze met documenten aangetoond kan worden dat zij een sterke binding met het land van herkomst heeft. Zoals ik al eerder de IND heb gemeld is zij in Belarus alleen. Al haar familie woont in Nederland. De enige binding die zij met Belarus heeft is haar flat en een aangekocht graf waarin zij ten ruste wordt gelegd als zij komt te overlijden. Uiteindelijk is het zo, dat als ik verdacht wordt mijn schoonmoeder illegaal in Nederland te houden, dan kan dat ook met een toeristenvisum na 3 maanden, dus een goede reden om ook een toeristenvisum te weigeren.

Kortom de IND zoekt niet naar mogelijkheden maar naar belemmeringen om mijn schoonmoeder op familiebezoek te laten komen.

Hier is sprake van een schending van het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Ook het feit dat de vrouw nu 91 jaar is, door haar leeftijd enigszins hulp behoeft en dus zich zou moeten kunnen beroepen op klemmende reden van humanitaire aard. Art. 13 is voor de IND geen optie.

Het geeft maar weer aan hoe meedogenloos en kogelhard de staat der Nederlanden is tegenover zijn burgers.

Natuurlijk niet voor de rijken en de invloedrijken die kunnen probleemloos over de verblijfsvergunningen beschikken die zij wensen.

Dit is in strijd met artikel 1 van de grondwet, "iedere inwoner van Nederland heeft recht op gelijke behandeling" en juist deze wet wordt door de overheid massaal overtreden.

Het feit dat de IND ongenueanceerde afwijzingen produceert komt door het feit dat bij rechtelijke uitspraak de weg op beroep is geblokkeerd.

De afdeling bestuursrechtspraak van de raad van state heeft in haar uitspraak van 12 januari 2004 (nr. 200306128/1) bepaald dat er geen rechtsmiddelen openstaan tegen adviezen.

Hiermede is de aanvrager gedegradeerd tot een nummer en heeft de IND alle macht gekregen om naar mogelijkheden zoeken om verzoeken af te wijzen, Dit noemt de Nederlandse overheid democratie. Maar als ditzelfde gebeurd in Belarus, door de overheid genoemd als laatste dictatuur in Europa, dan noemt diezelfde Nederlandse overheid dat dictatuur.

Ik kan niet anders dan tot de conclusie komen dat de Nederlandse overheid geen haar beter is naar de burger toe dan die van Belarus, als doet de Nederlandse overheid naar het buitenland toe het liefste jongetje van de klas te zijn."